

Վահան Տերյան

Իմ գերեզմանին դուք չընոտենաք

Իմ գերեզմանին դուք չընոտենաք,
Հարկավոր չէ ինձ ո՛չ ծաղիկ, ո՛չ սուգ.
Հանկարծ կգարթնի ջերմ լալու փափագ,
Միրտա չի գտնի ոչ մի արտասուք:
Իմ գերեզմանը թող լինի հեռվում,
Ուր մահացել եմ շուկ, երգ ու ձայն.
Թող շուրջըս փովի անանց լռություն,
Թող ինձ չըհիշեն, թող ինձ մոռանան:
Իմ գերեզմանին դուք չընոտենաք,
Թողեք, որ հանգչի իմ սիրտը հոգնած,
Թողեք, որ լինեմ հեռավոր, մենակ,
Չըզգամ, որ կա սե՛ր, եւ ցնորք, եւ լա՛ց...

1904